

Zalaegerszeg, 1899. május 15. – New York, 1957. október

Apja hivataloszolga volt. Az elemi iskola hat osztályának elvégzése után kőműves mesterséget tanult; a mesteri és építésvezetői szakmai képesítéseket is megszerezte. 1917-től az építőmunkás szövetségnek, 1919-től a Magyarországi Szociáldemokrata Párt volt tagja. 1926–1939-ben az MSZDP zalaegerszegi szervezetének titkára. Mikor a városban feketelistára került, Nagykanizsára költözött, és a Magyar-amerikai Olajipari Rt.-nél kapott munkát; műszaki tisztviselő volt, majd építésvezető. Az Országos Társadalombiztosító Intézet igazgatósági tagja volt. Az 1944. március 19-i német megszállás után csatlakozott egy partizáncsoporthoz, a nyilasok több ízben elfogták, de sikerült megszöknie. 1945-ben a Szociáldemokrata Párt nagykanizsai és Zala megyei végrehajtó bizottságának elnöke, a Nagykanizsai Nemzeti Bizottság tagja. 1945. június 24-én pártja képviselőjeként bekerült az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945. november 4-étől Zala megyei választókerületből ismét a törvényhozás tagja lett. Előbb nemzetgyűlési, majd országgyűlési képviselő. 1947 januárjától az SZDP Zala megyei titkára. Februárban, az SZDP XXXV. kongresszusán az országos pártvezetőség mellett működő héttagú ellenőrző bizottság tagjává választották. Nem támogatta az MKP-val való fúziót, ezért 1948. április 26-án lemondatták mandátumáról. Rövidesen az Egyesült Államokba emigrált családjával. 1949-től a Nyugaton működő magyar szociáldemokrata szervezetek Peyer Károly vezette csoportjához csatlakozott. 1951-től a Magyarországi Szociáldemokrata Párt Emigrációban nevű szervezet vezetőségi tagja. 1950-től a Magyar Nemzeti Bizottmány egyik alelnöke, 1956-ban a strasbourgi Magyar Forradalmi Tanács tagja.